

tudus oma nelja poja, kellest üks ifka priiskem oli kui teine, omale võrku. Sest mõistukõnest võib lugeja näha, et tõsi on, mis Jobi ram. 27 peatükis seisab. Waata 13. salmist kunni peatüki lõpetuseni.

Ära wanni!

Et hirmus kurjawandumine meie päiwil väga wõimust wõtnud, teab igaüks. Mine, kuhu sa ial lähed, igalpool kuuled ja kurjawandumist. Ristiinimese nimeländjad on küll meie maal kõid, aga väga arwa on weel neid leida, kes kurja ei wanni. Soldatid, töömehed, teeläiad, ametnikud, kõik wanduvad. Ehl, mine weel pühapääwa õhtul kõrtsi cest mööda, ehl astu sisse, kus ka ristiinimesed peawad olema, seal kutsutakse ühe weerend tunni sees mitu tosinat kuradiji kokku. — Hirmus küll: ka noorte tiitarlastel on mitmel juba kurad pöigiti hammaeste wahel, ja ei pane sest keegi suuremat tähelegi, mis poolest minu lapse põlwes mitte weel asi nii hul ei olnud.

Aga ma ei tahtnud kurjawandest seeford rääkida, waid sest wandest, mis Jumal teises käsus teelab, et ükski ei pea Jumala nime juures wanduma. Olgu sest asjast siin üks weike kõne:

Üks maja perenaene läks kangru juure oma langast, mis ta sinna kududa annud, kätte saama. Kui kätte saanud, hakkas seda mõõtma, kas lõngade aru järel kangru aru wälja tuleks. Ta mõötis, mõötis, mõttles ja mõötis jälle ja raputas wahete wahel pead. — Wiimaks pööris ta kangru poole ja küsis: „Meister kangur, olete teie muist lõngu unustand lõimeks panematta, wõi ehl muist poolisi sisse kudumatta? üks wiga siin juures on juhtund, — wõi on ehl teil nii suured rotid, kes muist lõnga ärasöönud?“ Kangur, kelle süda puhas ei olnud, waatis esmalt langast, siis küünarpuud, kas see maa mööduriist ka õige oleks, siis lõi silmad naese, kui imeteu otja, kes nii hullu juttu rääkinud; ta õhtas lord sügawaste ja ütles paha meelega: „Kui mina sest lõngast ühe süllapittuse tüki olen ärawõtnud, siis saagu Jumala nimel mo särk selgas ärapõlema!“

Naene ei lausund sinna juure midagi, raputas aga pead, oma kasinat langatükki waadates, ega ootnud muud imet sündiwad.

Seal lahutas kangur äliste ära ja jäi walgeks, nagu kangas naese kää; ta hakkas õhlima ja karjuma, kargas parema käega pahema poolt riinda kinni, otsegu seal suurt walu tunneks ja naese ehmatuseks hakkasiwad kangru riided selgas suitsjema